

Forslag til Lov,

hvorefter

den i Forordningen 15de Juni 1792, § 11 givne Tilladelse til at bortforpagte Fæstesteder paa 50 Aar eller paa to eller flere Personers Livstid henføres under Bestemmelserne i Lov af 19de Februar 1861.

(Indbragt i Folkethinget den 5te November 1868 af Folkethingsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther)).

§ 1.

Den, som har Raadighed over et Fæstested, være sig som Eier, Arvefæster eller jorddrotlig Besidder, og efter Lov af 19de Februar 1861 giver dette i Forpagtning paa 50 Aar eller paa een eller flere Personers Livstid i Genhold til § 11 i Forordningen 15de Juni 1792, skal, saafremt der ved Forpagtningscontractens Afslutning er betinget eller erlagt nogen Forudbetaling udenfor den aarlige Forpagtningsafgift, være forpligtet til:

- a. naar den, der har forpagtet paa 50 Aar, eller hans Efterkommer i Forpagtningen, fratræder ifølge Opfyldelse af Contracten, at tilbagebetale den fratrædende saamange Halvtredstindstyvendedele af den forud erlagte Sum, som der er Aar tilbage af den halvtredstindstyeaarige Forpagtningstid;
- b. naar Bortforpagtning er skeet paa to eller flere Personers Livstid, og alle de, som ere berettigede til at indtræde i Forpagtningen, ere døde, inden 50 Aar ere forløbne, siden Forpagtningscontracten traadte i Kraft, til vedkommende Forpagters Dødsbo at erlægge en Halvtredstindstyvendedeel af den forud eller udenfor Forpagtningsafgiften betingede Sum, for hvert Aar, som er tilbage af de ovennævnte halvtredstindstye Aar.

§ 2.

De i Loven af 19de Februar 1861 i §§ 5 og 6 indeholdte Bestemmelser skulle finde Anvendelse ved Bortforpagtning af Bøndergods paa een eller flere Personers Livstid.